

[Jes Lunde]

ler i et spil om besparelser på arbejdsløshedsdagpengene.

Jeg har forstået, at regeringen vil foreslå uddannelsespladserne fjernet fra finansloven igen, hvis man ikke får et flertal for besparelser på dagpengeområdet. Vi i SF vil appellere til et flertal i Folketinget om at forhindre dette, og vi tror også på, at vi har rimelig gode muligheder for at finde et flertal for det.

Næsten alle partier erkender jo, at det er langt mere fornuftigt at investere i uddannelse og kvalificering af arbejdskraften, både alment og erhvervsmæssigt, end at bruge pengene på passiv forsørgelse. Derfor bør KV-regeringen også opgive sit spil med de lediges fremtid. Der er nemlig brug for at gøre alt, hvad der er menneskeligt muligt, for at nedbringe arbejdsløsheden, og hvis vi skal tro statsministerens nytårstale, så er han enig i at sætte dette emne øverst på dagsordenen. Så lad os stoppe spilfægterierne og komme i gang med det. SF er parat.

Efter SF's opfattelse er det muligt at etablere 35.000 nye uddannelsespladser ved at satse på en udbygget kapacitet over hele Vesten – lige fra uddannelse af ufaglærte og efteruddannelse af faglærte til de videregående uddannelser og BFU-ordningerne. Det vil umiddelbart reducere arbejdsløsheden meget betydeligt.

Der kan på samme måde gøres en helt umiddelbar indsats imod arbejdsløsheden i byggefagene. Her er det let at skrue op for aktivitetsniveauet, og der er jo et kolossalt behov for byfornyelse, 400.000 boliger er uden eget bad og toilet; det er oplagt at benytte de ledige ressourcer til at rette op på boligforholdene. Også kvoterne for almennyttigt byggeri er der god fornuft i at sætte op, og der kan skabes 5.000-10.000 nye arbejdspladser i byggefagene ved helt nødvendige satsninger. Også en bedre fordeling af arbejdet vil helt umiddelbart kunne nedbringe arbejdsløsheden; afspadsering af overarbejde vil f.eks. kunne give i titusindvis af nye job.

På lidt længere sigt er det især forskning, udvikling og målrettet erhvervspolitik, der må styrkes. Den forrige regering har af helt uforståelige grunde udsultet den fremadrettede politik. Efter SF's opfattelse bør der satses kraftigt på en række virkemidler lige fra iværksættercentre og handelshuse til systemeksport og udviklingskontrakter. Forslaget til finanslov bærer præg af, at regeringen er begyndt at give sig en smule på disse områder, og det hilser vi vel-

kommen, men der skal betydelig mere fart på udviklingen, hvis vi skal kunne hamle op med arbejdsløsheden.

Målsætningen er at skabe en grøn og bæredygtig vækst, så vi kan få øget beskæftigelsen i de valutaindtjenende erhverv, uden at det går ud over de helt nødvendige hensyn til Brundtlandrapporten og lignende målsætninger. Hvis et flertal på disse områder vil være med til at tage et livtag med arbejdsløsheden, kan vi komme langt, uanset om det bliver med eller mod regeringen.

Vi har ingen tiltro til regeringens planer om, at skattelettelser i sig selv skulle have nogen stor effekt, men vi vil derimod gerne være med til at tage hul på en skattereform, der kan gavne beskæftigelsen ved at beskatte fiduser og spekulationsgevinster hårdere og arbejdskraften mindre.

KV-regeringens udspil på det skattepolitiske område er som før valget stadig lempelser i 6 pct.-skatten. Det sker ikke på nær det samme asociale niveau som tidligere, ambitionerne er blevet kølnet, men tankegangen er den samme. Nu har man bare kopieret et gammelt socialdemokratisk beslutningsforslag i håb om at få det igennem.

Udsigten til, at det lykkes, er ringe, og derfor kan vi lige så godt benytte denne debat til at begynde at sondere alternativerne. SF foreslår, at vi i stedet for indfører en differentieret moms og nedsætter momsen på basale fødevarer i det omfang, der er penge til det. Når jeg tager det sidste forbehold, skyldes det, at vi prioriterer bekæmpelsen af arbejdsløsheden højest.

En hel del mere råderum i diskussionen om skatteomlægninger får vi imidlertid, hvis vi kan finde et flertal for at lægge betydelig mere vægt på forureningsafgifter. Når et samfund skal finde sine indtægtskilder, er det oplagt at se på de områder, hvor markedsøkonomien trænger til en styrende indsats for at løse problemerne; og den truende drivhuseffekt, hvor afbrændingen af fossile brændstoffer sender så meget CO₂ – altså kultveilte – ud i atmosfæren, at Jorden bliver til et drivhus med uoverskuelige økologiske konsekvenser, er et klart eksempel på et område, hvor vi som politikere må gribe styrende ind. Det er tvungende nødvendigt at få indført en CO₂-afgift, jo før jo bedre, og vi er i SF meget glade for at kunne konstatere, at der i det nye Folketing er et flertal bestående af S, SF og De